अवेष्टा इति (१०.१०) लोहायसमाविध्यति केशवास्ये सदोऽन्तऽउपविष्टाय ॥२२॥ सं° दीर्घकेशवस्य पुरुषस्य मुखे लो°सं ताम्रं प्रक्षिपति [लोहेनोपसिक्तमयः लो°सम्]।

सुन्वन्तमाक्रमयन्दिशः प्राचीमारोहेति (१०.११) वाचयति प्रतिमन्त्रं प्रतिदिशं यथालिङ्गम् ॥२३॥ सुन्वन्तं यजमानं बाहुगृहीतमाक्रमयन् · दिशां चाक्रमणमाभिमुख्यगमनमात्रेणैव न ह्यन्यथा सम्भवः ।

आक्रम्य पादेन सीसं निरस्यति प्रत्यस्तमिति (१०.१४) ॥२४॥ यद्वार्ट्रलचर्मणो जघनार्धे सीसं निहितम् (२) तत्पदा प्रतिक्षिपति ।

व्याघ्रचर्मारोहयति सोमस्य त्विषिरिति (१०.१५) ॥२५॥ यजमानमारोहयति बाहुगृहीतम् मन्त्रस्तु यजमानस्यैव ।

रुक्मधःपदं कुरुते मृत्योरिति (१०.१५) ॥२६॥ रुक्म आभरणविशेषः तं पदस्याधस्तात्कुरुते । [अध्वर्युर्यजमानस्य पादयोरधस्तात् परिमण्डलं सौवर्णम्] ।

शिरसि च नवतर्म्भ शततर्म्भ वौजोऽसीति (१०.१५) ॥२७॥ चशब्दादुक्तमेव। सं° नवच्छिद्रं शतच्छिद्रं वा ।

बाहूऽउद्गृह्णाति हिरण्यरूपा इति (१०.१६) ॥२८॥ यजमानः । सं° ऊर्ध्वौ करोति।

मित्रोऽसि वरुणोऽसीति (१०.१६) वा ॥२९॥ बाह्वोरुद्ग्रहणम् ।

स्थितं प्राञ्चमभिषिञ्चति पुरोहितोऽध्वर्युर्वा पुरस्तात्पालाशेन प्रथमम् पश्चादितरे द्वितीयेन स्वस्तृतीयेन मित्र्यो राजन्यो वैश्यश्चतुर्थेन सोमस्य त्वा द्युम्नेनेति (१०.१७) प्रतिमन्त्रम् ॥३०॥ पुरस्ताद्व्यवस्थितः पु°र्युर्वा पालाशेन पात्रेण पश्चादितरे व्यवस्थिताः · द्वितीयेनौदुम्बरेण भ्राता तमभिषिञ्चति तृतीयेन नैयग्रोधपादेन राजन्यो यो मित्रत्वेनोपागतः वैश्यश्चतुर्थेनाश्वत्थपात्रेण। सं° प्राङ्मुखम् ।

अभिषिञ्चामीति सर्वत्र साकाङ्क्षत्वात् ॥३१॥ अध्याहारः ।

क्षत्राणां क्षत्रपतिरेधीति च ॥३२॥ सर्वत्रैव शेषः ।

इमममुष्येति (१०.१८) च प्रथमो देवसूवत् ॥३३॥ अभिषिञ्चति । सं° प्रथमः पुरोहितोऽध्वर्युर्वा देवसूहविःष्विव नामग्रहणयुक्तं पठति ।

पार्थानामिन्द्राय स्वाहेति (१०.५) षड्जुहोति प्रतिमन्त्रम् ॥३४॥ ॥ पञ्चमो कण्डिका ॥५॥ ॥